

[Sundbo.]

understøttede saaledes. Saa megen Humanitet har der altsaa ikke været i Indenrigsministeriet. For øvrigt vil jeg gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at jeg netop ikke sagde „Indenrigsministeren“, men „Indenrigsministeriet“ — det vil fremgaa af Tidenden —, og jeg har for saa vidt været paa den sikre Side. Men i det hele taget, Indenrigsministeriet bør virkelig ikke være mindre human end Sogneraadene ude i Landet; det forekommer mig derfor, at det er meget uheldigt, at Ministeriet har udsendt dette Svar til Herløv Kommune, og det vilde være heldigt, om Ministeriet vilde sende en lille Efterskrift angaaende Humaniteten.

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Mads Larsen stillede det Spørgsmaal til mig, om vi Konservative virkelig fandt det rimeligt, at man skulde være Skatteyder i flere Aar for at være kommunal Vælger. Nu er der jo ikke stillet Forslag om andet, end at det skulde være i 2 Aar — jeg har i hvert Fald ikke her udtalt mig om andet. Det af det ærede Medlem Hr. Mads Larsen stillede Spørgsmaal skal jeg meget gerne besvare med et klart Ja. Vi finder det rimeligt, at man skal kende Kommunens Sager, være interesseret i Kommunen, svare Skat til den for ogsaa at kunne bestemme om dens Sager.

Den højtærede Indenrigsminister synes at være en Smule utilfreds med de indledende historiske Bemærkninger, jeg gjorde om denne Sag. Det gør mig virkelig ondt, hvis den højtærede Indenrigsminister skulde være utilfreds hermed, saa meget mere som jeg just i mine Bemærkninger nævnte den Forespørgsel, som den højtærede Indenrigsminister i 1925 var Ordfører for. Det, jeg vilde gøre opmærksom paa, var, at det onservative Parti havde i 1924 haft en Stilling angaaende Erlæggelse af Skat, som meget nøje svarer til det, som Venstre og Konservative i Landstinget er enige om. Med Hensyn til Eftergivelsesbestemmelserne sluttede vi os i 1925 til det Standpunkt, som den højtærede Indenrigsminister indtog, og det, jeg da har villet give Udtryk for, er, hvilket smukt og godt Samarbejde der har været mellem Indenrigsministerens Parti og mit Parti denne Sag vedrørende, og hvordan dette smukke og gode Samarbejde forhaabentlig snart maatte sætte Blomst i dette Lovforslags Gennemførelse.

Det ærede Medlem Hr. Sundbo talte om, at denne Lov kunde jo dog ikke faa

tilbagevirkende Kraft, og talte om, at det smagte af Bondefangeri. Jeg er jo ikke saa forfærdelig sikker paa, at det ærede Medlem Hr. Sundbo helt vil kunne staa ved dette Ord, og jeg kunde ogsaa godt tænke mig, at Ordet helst ikke skulde gentages. Men naar det ærede Medlem altsaa mente, at denne Lov ikke kunde faa tilbagevirkende Kraft, maa jeg maaske have Lov til at minde ham om, hvordan hans eget Syn var paa Valgloven af 1924. Der blev med Loven af 29. Marts 1924 vedtaget en Lov, som ændrede Valgretsbestemmelserne, hvilket havde Indflydelse paa de kommunale Valg et Aar efter. Naar man, uden at der er sagt det fjerneste hertil fra nogen Side — begribeligvis er der ikke sagt noget til det —, kunde gøre det i den ene Retning, maa det ærede Medlem Hr. Sundbo virkelig bilægge det med ganske andre Beviser, hvis han vil opretholde en Paastand som den, han er kommet med.

Saa talte det ærede Medlem om, at man ved disse Bestemmelers Gennemførelse var med til at svække Lysten til at betale Skat. Naar man erindrer, at den socialistisk styrede Københavns Kommune udtrykkeligt kræver, at ældst Skatterestance skal betales først, og gør, hvad den indenfor Lovens Grænser kan gøre for, naar Folk betaler deres Skat, at faa den ældste Skatterestance betalt først, tror jeg, det vil være overordentlig vanskeligt for det ærede Medlem at bevise, at der ved Bestemmelser, som gaar i en tilsvarende Retning, men hvorved det blot sættes i Lovsform og ikke i administrativ Forordningsform, lige med eet skulde ske noget saa frygteligt som det, det ærede Medlem Hr. Sundbo skildrede.

Jeg tror ogsaa, at de fleste vil have lidt vanskeligt ved at forstaa, at den rigtige Vej til at faa Skatten ind er at nedsætte den. Hvor langt skal man saa nedsætte den? Jeg haaber ikke, at det ærede Medlem Hr. Sundbo vil gaa saa vidt, at han vil sige, at den bedste Maade at faa Skatten ind paa er at eftergive den, men man kunde efter den Argumentation, det ærede Medlem anvendte, virkelig frygte noget i den Retning.

Det ærede Medlem vilde sige, at der var en Uoverensstemmelse mellem det konservative Partis Stilling i 1924 og nu. Derom har jeg intet sagt, men jeg har sagt, at i 1924 indtog det konservative Parti det Standpunkt, at Valgretsbestemmelserne ikke skulde indskrænkes, saaledes som den blev ved Lov af 1924, og det, vi gør her, er, at vi paa et vigtigt Omraade gaar tilbage til det Standpunkt, som det konservative Folkeparti den Gang indtog.